

■ **Kézfogó a polgármesternél**

Virágos kompromisszum

Tegnap délelőtt dr. Zimányi Mária főigazgató főorvos vezetésével és a szakértők részvételével sajtótájékoztató tartottak a megyei tisztiorvosi szolgálatnál, ahol részletesen taglalták, milyen szabálytalanságokat követtek el egy év alatt a vállalkozók. Az alap-probléma az, hogy sem a tojás, sem a friss gyümölcsök fertőtlenítéséhez, előkészítéséhez nincs megfelelően elkülönített helyiség a Virág cukrászüzemében. Tetézte a gondokat sok más közegészségügyi szabálysértés is: többek között néhány dolgozónak hiányzott az egészségügyi könyve, a mosogatás fázisai és módja sem volt megfelelő. Talán nem is érdemes további szakmai kérdésekkel untatni az olvasót. Elégedjünk meg azzal, hogy a csüörtök délután megszületett határozatot, miszerint a Virágot be kell zárni, a vállalkozók nem tartották be.

Mindenki a tegnap délután két órára összehívott egyeztető tárgyalást várta. Dr. Lippai Pál polgármester ugyanis „maga vette kezébe” a Virág ügyét. A polgármesteri hivatalban végül mindkét fél jogi képviselőikkel

jelent meg. Hamar kiderült: megoldást kell találni addig is, míg végleges nem rendeződik a helyzet. De mi legyen az? Igazából mindenki hajlott arra, úgy kellene megoldani a problémát, hogy ne kelljen a cukrászdát bezárni. Jó másfél óras tárgyalás után egyezség született: a vállalkozók, a tisztiorvosok és a polgármesteri hivatal közös erővel próbálja meg rendezni a kialakult helyzetet.

Szervánszkyék a lehető leggyorsabban orvosolják azokat az apróbb problémákat, amiket az elmúlt egy esztendőben csak toltak maguk előtt. Átmenetileg létojást hoznak a soltvadkerti cukrászüzemükből, és a gyümölcsöt is máshol mossák. Végleges megoldást az jelent majd, ha a vállalkozók bérebe tudják venni a Virág szomszédságában lévő helyiséget, ami ma még a társadalombiztosítási igazgatóság raktára. A cserehelyiségről máris megkezdődtek a tárgyalások.

A Virág tehát úgy tűnik nyitva marad, a háborúnak vége. De vajon miért kellett erre egy évet várunk?

R. G.

■ (Folytatás az 1. oldalról.)

Dóra József – a Tisztasági és Gőzfürdő főüzemvezetője – az úszóházak közelmúltjáról beszél. A városi tulajdonú, s a vízművek kezelése alatt álló házakat három éve vette bérebe a Szőke Tisza Kft., ez a működtetési viszony azonban csak '92. végéig tartott. Idén márciusban új szerződéseket kötöttek, de már öt évre: a hosszabb távú bérbeadástól azt remélik, hogy a bérlők több pénzt fektetnek az úszóházak felújításába, amit – akárcsak a karbantartást – a bérlők kötelességévé is tettek.

Azok a szép nyolcvanas évek

Amíg a málló vakolatól is patinás gőzfürdő (amelyre ugyancsak ráférne némi felújítás) irodájában ülünk, betoppan az egyik úszóház bérlője. Némileg izgatottan látszik, mert a vízmű emberei éppen készülnek elzárni a vizet. Azt is megemlíti, hogy a vízállás csökkenése miatt kénytelen odébbemeltetni az átjáróhidat, a Kato-daru pedig nem dolgozik olcsón...

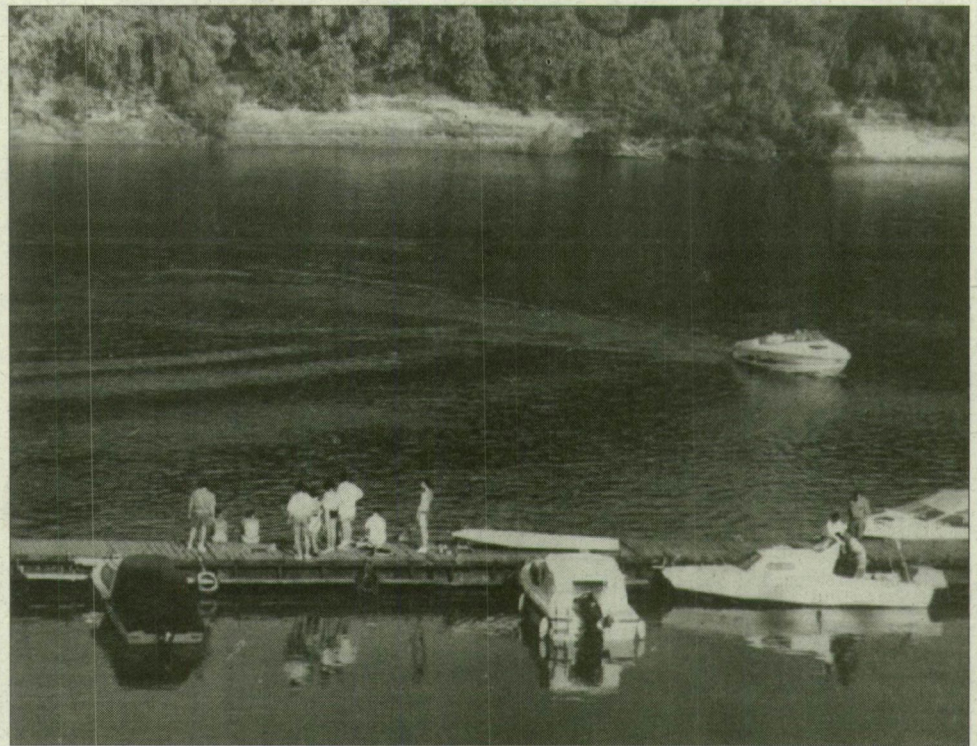
Dóra József szerint a közjáték azért tanulságos, mert nemrégiben még sokan fölpanaszolták a megemelt kabinbérlet-árakat és belépőket; pedig szemmel látható, hogy a bérlőnek se könnyű. Az árakban meg kell jelennie a költségeknek, s némi haszonnak is.

Hogy kiürültek volna az úszóházak? A nyolcvanas évek elején még szép forgalom volt, aztán a fokozatos elszegényedés itt is megmutatkozott. A bérletek drágulása pedig némiképpen „átrendezte” a vendégeket: a nyugdíjasok egy része kiszorult az úszóházakról, mert még a napi belépőt sem tudta megfizetni. Mára viszont a törzsközönség „megszokta” az új árakat – mondhatni: kénytelen volt rá...
Julián

Tiltó táblák – hívogató muskátlik

A szegedi nyárban a kanadai nyár(fák) jóvoltából hatalmas „hópihék” hullanak. Kavargásuk közepette lépek el az ör-

Jó öreg úszóházak...

Tisza, béke, szabadság (Fotó: Somogyi Károlyné)

zőkutyá jelenlétére, valamint az idegenek távolmaradására fölhívó táblák mellett, és a legdélibb elhelyezkedésű úszóház bérlőjét keresem. Nem örül nekem, kerék percc közli, hogy „nem foglalokzik a sajtóval”. Biztosan oka van rá, magyarázatot viszont hiába kérek. Még a kutyát se láthattam – igaz, annyira nem is vágytam rá...

„Egyfelől jobbnak” kicsivel többre jutok: nyilatkozat ott sincs, némi indoklás viszont kerül: korábban elferdített véleményekről, „amelyeket aztán nagyon nehéz helyre tenni.”

A fák alatti csöndességben meghúzódó Tisza Úszóházon már nagyobb szerencsével jártam. Váradi Márton, a neves kajak-kenu edző bérlő, s a kora reggeli napsütésben egy árnyékos sarokban meséli el mit sikerült eddig megvalósítania. Azt már idejővet láttam, hogy a három úszóház közül a Tisza a leghívogatóbb: napernyők, sátorponyva, napozószékek, pirosló muskátlik teszik vonzóvá.

A bérlő elmondja, hogy még a „kft-korszak” idején megalapította a Szőke Tisza Ifjúsági

Hajósegyetlet. Három éve még csak három hajója volt az elhanyagolt háznak – ma gyakorlatilag megtelt a százhusz kabin, s a sportlétesítményként is elismert objektum az amatőr folyami úszás és evezés központja lett. Szerződtek a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolával, amelynek hallgatói itt tartják testnevelésóráik egy részét, hajóikkal nyári túrákra készülődnek.

Meghívás fél decire

Benézünk a kondicionáló terembe, meg a túra- és versenykajakok közé, s közben megtudom, hogy itt a sporton kívül más mulatság is akad: volt már bográcsgulyás-főzés, játszott itt a Molnár-Dixieland, és föllevevették egy régi strandjátékot, a turult.

Kapcsolatot tartanak motorcsónak-cégekkel, új és használt hajókat adnak-vesznek – egyszóval azon vannak, hogy idecsalogassák a vendégeket.

A büfé előtti zöld fémasztalokat nagy sátorponyva védi a napsütéstől. Az egyik fará-

csos széken jó kedélyű, fürdőnadragos úr ül, előtti féldecis pohár. A pálinka „illata” (törköly?) méterekre kigyózik a levegőben; invitál, hogy tartsak vele, de elhárítom, még megéreznék rajtam a főnökeim...

Az úr már a második pohárnál tart, és azt mondja, az „öregek” (a több évtizede ide járó törzsközönséget érti) megszokták már a fiatalok jelenlétét, kicsit nevelgetik őket, ha kell. Ő maga – néhány éves megszakítással – 1946 óta törzsvendég itt. Föltűnik még „Jani bácsi”, aki 83 három éves, de még remekül vitorlázik, aztán újabb idős úr telepszik mellénk, és a régi szép időkről, mesél, meg arról, hogy ha lejönnek, itt csak jól érezhetik magukat.

Váradi Márton még azt is mondta, hogy a ház mindenki előtt nyitott: aki jön, szívesen látják. Azon is gondolkodnak, hogy kedvezményes bérletrendszerrel még hozzáférhetőbbé tegyék a vízi életet az alacsonyabb jövedelműek számára.

Úgy látszik, így is lehet...
Nyilas Péter

Honvédségi üzemanyagbűnügy

Július 16-ig tartható előzetes letartóztatásban a nyilvánosság előtt már ismert Gubicza Gyula ezredes, továbbá V. Lajos alezredes és Ny. József honvédségi közalkalmazott. Az két hónappal meghosszabbított fogvatartásról a Legfelsőbb Bíróság döntött jogerősen hétfőn, miután az április 16-án letartóztatott három gyanúsított fellebbezett a Fővárosi Bíróság katonai tanácsának május 13-án – a Budapesti Katonai Ügyészség előterjesztésére – hozott döntése ellen.

A bűnügyben gyanúsítottként szerepel még a letartóztatásban lévő V. Mihály ezredes, D. Árpád ezredes, T. Ernő kft.-igazgató és H. Róbert honvédségi közalkalmazott. Az MTI munkatársának értesülése szerint a május 18-án őrizetbe vett, majd 21-én szabadlábra helyezett É. Gyula gyanúsított ügyét az ügyészség elkülönítette a többiétől, s vele szemben az Országos Rendőr-főkapitányság vizsgálati főosztálya folytatja tovább a nyomozást, vesztegetés miatt.

Magyar mezőgazdaság Támogatják? Túrik? Tiltják? Beszélgetés dr. Orosz Sándorral, a Szocialista Párt agrárügyvivőjével

■ *Egyes politikai erők szerint az az igazi rendszerváltás a mezőgazdaságban, ha a régi szövetkezetek szétesnek. Ezzel szemben több-ségük megmaradt.*

– A kormánykoalíció pártjai a mezőgazdaság rendszerváltását úgy képzelték, hogy annak egyedüli útja a termelőszövetkezetek szétverése. Alapvetően elhibázott, ideologikus és túlpolitizált gondolat. Amikor ez a kormánypolitika szintjére emelkedett, a tévesek tag-sága a szövetkezeti átmeneti törvény végrehajtása folyamata-ban többszörösen is leszavazta: A hatalmon lévő pártok ebből nem okultak, ellenkezésképp, újfent a tévesekre támadtak: a parlament mezőgazdasági bizottsága is foglalkozott a minap azzal az előterjesztéssel, amely a szövetkezeti törvénybe utólagosan beépítene a csopor-

tos leváltás lehetőségét. A szocialista párt ezt semmiképpen sem támogatja, egyetlen jó elemének az üzletrészforgalom adókedvezményes beindítását tartja, amely azonban inkább a személyi jövedelemadó-törvényhez kapcsolható. Hogy a tévesek többsége megmaradt, azt bizonyítja: ez a kormány az agrárpiaci gazdaság kiépítése ellen foglalt állást, a vidék szempontjából roppant antiszo-cialis törvénykezéssel.

■ *A korábban leépített támogatásokat kénytelen-kelletlen vissza kellett lopni a mezőgazdaságba. Példa erre az agrárpiaci rendtartás is. Mi a véleménye a mezőgazdasági termékek állami támogatásáról?*

– Engedjen meg egy példát: a kedvezőtlen termőhelyi támogatások 10 milliárd forint-jának törlése azt eredményezte,

hogy más állami és társadalombiztosítási forrásokból mintegy 25 milliárdot kellett kifizetni ugyanebben a térségben. Ha e közvetlen pénzügyi negatívumhoz hozzáesszük, milyen morális és természetesen gazdasági veszteséggel járt a munkanélküliség, a termelés-leépülés, a piacvesztés, akkor látjuk igazán, milyen szűk látókörű ez a politika. A magyar mezőgazdaság már a nyolcvanas években is alultámogatott volt, hiszen az állam sokkal többet vont ki belőle, mint amennyit belefektetett. A mostani támogatási rendszer pedig a fuldoklóknak nyújtott szalmazsál csupán. Nem is minden esetben jut el az érintettekhez, ha pedig igen, a lehető legrosszabb szisztéma alapján. Említhetném például a bevetett hektárok után kiutalt 1500 forintokat: aki Magyar-

országon él, az tudja, ha egy hivatal igazolásától függ a támogatás, az borzasztó könnyen beszerezhető. Jellemző Antall miniszterelnök év eleji nyilatkozata, miszerint a tavalyihoz képest százezer hektárral nőtt a vetésterület, egy héttel követte ezt a másik bejelentés: nyolcvanezer hektár kifagyott... Remélem, érti!

■ *Mennyire a piac kényszeríti ki azt, hogy agrárországként még mindig túl sok mezőgazdasági terméket importáljunk?*

– A magyar mezőgazdaság számára a biztonság piaci, jogi, politikai, pénzügyi értelemben vett hiánya okozza a legnagyobb gondot. Maradjunk csak az elsónél. A mezőgazdaság elvesztette a belpiac egy jelentős részét, s ez nem magyarázható meg pusztán a kereslet csökkenésével, tavaly ugyanis 54 százalékkal nőtt a legális import az EK-országokból, a magyar kivitel pedig nem emelkedett. Ebből nem azt a következtetést kell levonni, hogy a magyar mezőgazdaság gyenge. A támogatottsága és a védelme gyenge, s ilyen feltételek mellett kellene ugyanazt a léccet átugornia, mint nyugati versenytársainak.

Ódor József

XXX. Pedagógiai Nyári Egyetem Reform vagy rendszerváltozás?

Jubileumi esztendő 1993 a Csongrád Megyei Tudományos Ismeretterjesztő Társulat életében, hiszen idén harmincadik alkalommal rendezik meg a Pedagógiai Nyári Egyetemet.

Dr. Kanyó Zoltánné, TIT ügyvezető igazgató, dr. Komlóssy Ákos, a JATE adjunktusa, és dr. Farkas Katalin, a Csongrád Megyei Pedagógiai és Közművelődési Szolgáltató Intézet igazgatója; a Nyári Egyetem Igazgatótanácsának tagjai tájékoztatták lapunkat a jubileumi év jubileumi programjairól.

A többtíz esztendő hagyományokhoz hűen, idén is egy rendkívül aktuális témát jelölt ki a nyári egyetem, „Reform vagy rendszerváltozás?” címmel az iskolaszervezet, alap-tanterv és vizsgarendszer problémakörét járják körül az előadásokon. A neveléstudomány képviselői mellett a társtudományok (pszichológia, szociológia) elismert szaktekinéljeit

kérték fel, hogy segítsék elő az elkerülhetetlen változások minél sokoldalúbb megismerését, a még vitatott és vitatható megoldások tudományos indoklását, mutassák be azok várható eredményeit, szociológiai és pszichológiai következményeit, valamint az esetleges veszélyeit is. A kijelölt téma – az egyik alcímhez hasonlóan – csak keret, hiszen az országgyűlésben jelenleg is folyik az oktatási törvény vitája. A nyári egyetem előadói is aszerint beszélnek majd, hogy a parlament elfogadja-e a törvényt, vagy sem. Izgalmas viták várhatók – ez egyébként szintén hagyomány a TIT Pedagógiai Nyári Egyetemen –, hiszen hangzanak el referátumok kormányhoz közelálló, illetve ellenzéki előadók szájából is; Mészáros István, Gázsó Ferenc, Lukács Péter, Kozma Tamás, Báthory Zoltán, Mátrai Zsuzsanna, Nagy József, Vidákovich Tibor, Gyarmathy Éva, Ranschburg Jenő és Kálmán Attila tart előadást a rendezvényen.

T. V.